

לעמותת ואהבת,

שלום וברכה,

שמי חיה בקמן ואני מחנכת בבי"ס מוריה בת"א.

הצטרפנו בתחילת שנה לתכנית נתיבים של אמפתיה – אותה אתם מפעילים. אין מה לומר - פרויקט נפלא. נהננו והפקנו הרבה מאוד. כאות הערכה על התכנית בה זכיתי – זכינו להשתתף, רציתי לשתף אתכם במקצת החוויות.

אני ממש נפעמת לראות את התלמידים שלי במהלך השבוע כולו יותר רגועים ויותר מכילים את עצמם ואת הסובבים אותם. זה לא רק בשיעורי ואהבת. אני מרגישה את זה לאורך כל ימות השבוע. ולא רק אני. גם מורים נוספים שמלמדים בכיתה אומרים את אותו דבר. אני מורה כבר לא מעט שנים ורגישות כזו לא ראיתי... רמת האלימות אצלנו בכיתה שואפת לאפס. כשדיברתי על זה עם דביר המנהל, הוא אמר שהוא באמת שם לב לעובדה שהשנה הוא לא שמע ולא התעסק עם נושאי אלימות בכיתה הזו בכלל! אני חושבת שזה מדהים ומרגש!

לפני שבוע, התקיימה ישיבת צוות שבועית של כל מורי בית הספר. דביר שמאד אוהב ומעריך את התכנית רצה שכל המורים יבינו קצת יותר איך היא פועלת וביקש ממני להסביר עליה. בין השאר סיפרתי להם על אותו תלמיד בכיתה (לא אזכיר את שמו) המאובחן עם קושי רגשי-חברתי משמעותי. אני חושבת שכמעט בכל כיתה יש כאלו תלמידים ולא תמיד אנחנו יודעים כיצד להתמודד איתם. לא תמיד יש לנו את הכלים, הזמן והיכולת לעשות זאת ולהגיע אליהם באמת. מרגש ממש ומדהים לראות איך גם בעזרת התכנית הוא השתלב בכיתה. הוא מוצא חברים ומצליח להביע את רגשותיו. בזכות זה הוא כמעט ולא מתפרץ ולא מביע תסכול בצורה בלתי נשלטת... כשאני מתבוננת בילד ויודעת מניסיוני לאן התנהגות בלתי נשלטת שנובעת מקושי רגשי-חברתי יכלה להוביל אותו היום ובעתיד, אין לי ספק שזה ממש הצלת נפשות!

עוד אני כותבת לכם ועולה בעיניי רוחי דמותו של ילד נוסף. ילד מתוק ממש שבתחילת השנה ובתחילתה של התכנית היה לו קשה מאד מבחינה חברתית. הוא גם היה לוקח לחברים דברים ללא רשות, דבר שהוביל לקשיים חברתיים גדלים והולכים. שמת לי לב שבזמן מפגשי התכנית בכיתה הוא היה נפתח ומביע את רגשותיו. הוא הרגיש שיש לו מרחב פתוח להביא את עצמו באופן אותנטי. בחלק היצירה שבמפגש הוא היה מגיע אליי באופן אישי כדי לשתף אותי בקביעות ביצירותיו. הביטוי שחזרתם עליו במהלך התכנית - "להרגיש מורגש" הידהד לי מאד חזק ביחס אליו. עם התקדמות התכנית והמפגשים, שמת לי לב שהוא הפסיק לקחת חפצים ללא רשות ועוד יותר חשוב מזה, שמת לי לב שהוא פיתח קשרים חברתיים ומערכת יחסים קרובה עם שאר הילדים בכיתה. בעיניי, זו מתנה שהענקתי לו. מתנה לחיים.

אחרי שנה חווייתית בה אני קיבלתי כלים ליצירת מרחב של אמון, סובלנות ואמפתיה בכיתה והילדים רכשו כישורי חיים אמיתיים שהפכו לחלק מהאישיות שלהם ואשר הובילו להפחתת האלימות והאגרסיביות, אני רוצה לומר תודה. ויותר מכך, כפי שאמרת לי לכם במפגש האחרון שלנו, אני חושבת ומאמינה בכל ליבי כי התכנית הזו חייבת להיות בכל כיתה ובכל בית ספר! אסיים בתפילה אישית יהי רצון שכל ילד בעולם יזכה לקבל את התוכנית הזאת ויזכה לגלות אהבה ואמפתיה לעצמו ולסובבים אותו.

תודה רבה על הכול!

חיה בקמן,
בי"ס מוריה, ת"א